

Στά θέατρα «Πάρκ» καί «Βέμπο»

«ΠΑΕΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ ΤΟΥΣ ΠΑΕΙ»

ΚΙ «ΕΧΟΥΜΕ ΑΡΧΗΓΟ ΜΕ ΦΡΥΔΙΑ»

Δύο ἐπιθεωρήσεις χωρίς λογοκρισία

ΣΤΑ ΘΕΑΤΡΑ «Πάρκ» καί «Βέμπο» οἱ θεατρικές ἐπιχειρήσεις Βαγγέλη Λιθαδά παρουσιάζουν δυὸ ἐπιθεωρήσεις χωρίς λογοκρισία με τοὺς τίτλους «Πάει τὸ πουλί τους πάει» κι «Ἐχουμε ἀρχηγὸ με φρύδια» σὲ κείμενο Κώστα Πρεπεντέρη (τὸ δεύτερο με συνεργασία Ἀλκη Μιχαηλίδου), μουσική Ζακ Ἰακωβίδου, σκηνοθεσία καὶ χορογραφία Φώτη Μεταξόπουλου, σκηνικά καὶ κοστούμια Νίκου Πετρόπουλου.

ΕΠΑΝΩ στὸ ἴδιο πνεῦμα σάτυρας ἐλευθερίας καὶ ἀνεπιφύλακτης κριτικῆς ἄλλαξαν οἱ τίτλοι καὶ τὸ περιεχόμενο ἄλλων πέντε ἐπιθεωρήσεων. Σχετικὰ με τὶς δύο ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν ἐδῶ, ἐκεῖνο ποὺ τὶς χαρακτηρίζει εἶναι περισσότερο οἱ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὴν ὁποκατάσταση τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπαίνων γιὰ τοὺς συντελεστὲς τῆς. Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ δημιουργεῖται ἓνα «λήθιγκ θήατερ» με τὴν ζωρὴ καὶ ἀμεση ἐπικοινωνία σκηνῆς καὶ πλατείας καὶ τὰ παταγῶδη χειροκροτήματα τῶν χιλιάδων θεατῶν. Ἐνα δεύτερο σημεῖο εἶναι ὁ ὕμνος τῶν ἀντιστασιακῶν ἡρώων με πρώτους τοὺς

σπουδαστὰς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῶν συκοφαντημένων ἀνθελλήνων ποὺ μετατρέπονται σὲ Ἄνθη Ἑλλήνων. Σ' ἓνα χαμπλότερο τόνο ἀκολουθοῦν τὰ παράπονα γιὰ τὴν σκλαβιά τῆς δικτατορίας καὶ ἡ εἰς θάρος τῆς εἰρωνείας περιορίζεται σὲ μερικές λέξεις δίχως εὐρύτερη ἀνάπτυξη σὲ μιὰ σκηνὴ π.χ. ὅπου ἓξ ἀπόλυτα ὁμοία πρόσωπα θὰ παρουσίαζαν σὲ αὐτοσύνσκεψη τὸν ἀντιβασιλέα με τὸν πρωθυπουργὸ καὶ τέσσερις ὑπουργοὺς κλπ. Σ' ἓνα διάλογο μάλιστα ἀκούγεται καὶ κάποιο ἐλαφρυντικό με τὴν φράση: «ἂν δὲν εἶχες χάσει τὴ δημοκρατία δὲν θὰ τὴν λαχταροῦσες τόσο». Αὐτὸ εἶναι ψυχολογικὰ δικαιολογημένο ὅπως καὶ τὸ νὰ διαμαρτύρεται κανένας γιὰ κάτι ποὺ δὲν ἔχει καὶ νὰ ξεχνᾷ τὶς διαμαρτυρίες ὅταν τὸ ἀποκτήσῃ καὶ νὰ προτιμᾷ νὰ τὸ χαίρεται. Μαζί μ' ὅλα αὐτὰ δίνεται κι ἓνας κόλαφος στὴν ποδοσφαιρικὴ προπαγάνδα ποὺ συσκοτίζει ὁδυνηρὲς πραγματικότητες.

Στὸ σύνολό τους οἱ δύο αὐτὲς ἐπιθεωρήσεις ζωντάνεψαν τὴν ἐποχὴ τῆς ιδεώδους ἐλευθερίας τοῦ λόγου ποὺ δόξασε τὴν Δημοκρατία τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν ὁ Ἀριστοφάνης με τοὺς «Ἱππεῖς»

ἐξέφρασε ἀνελέπτο κατηγορητήριο ἐναντία στὸν ἀρχηγό τῆς Κλέωνα ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν παράσταση ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴ καὶ δὲν ἐμπόδισε νὰ πάρῃ βραβεῖο γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ ὁ Ἀριστοφάνης.

ΑΠΟ ΑΠΟΨΗ ἐρμηνείας δημιουργικῆς τῶν τύπων, ὅσο καὶ σκηνοθεσίας καὶ τεχνικῶν συναρτήσεων ἦταν φανερὴ ἡ ἐπίμονη προσπάθεια γιὰ ἓνα συντονισμό συνόλου στὰ ὁμαδικὰ νούμερα καὶ μιὰ ἀρτιότητα ἀποδόσεως σ' ἐκεῖνα ποὺ ἦταν ἐμπιστευμένα σὲ πρωταγωνιστὲς, μ' ἐπικεφαλῆς, στὸ θέατρο «Πάρκ» τὸν Γιώργο Κωνσταντίνου μαζί με τὸν Κώστα Βουτσᾶ καὶ τὴν Μάρω Κοντοῦ, κι ἐπίσης τὴν Ἑλ. Ναθαναήλ, τὸν Γ. Παπαζήση, τὸν Σπ. Φωκᾶ, καθὼς καὶ τὴν Ν. Γκίνη, τὴν Ρ. Βενιέρη κλπ., με ἰδιαίτερη μνεῖα τὰ χορευτικὰ τοῦ Φώτη Μεταξόπουλου καὶ τῆς Νάντια Φοντάνα.

Παράλληλα στὸ θέατρο «Βέμπο» τοποθετεῖται στὴν κορυφὴ ὁ Σωτῆρης Μουστάκας μαζί με τὴν Ἄννα Θόνσου, τὸν Γιάννη Βογιατζῆ καὶ τὸν Κ. Πρέκα καὶ ξεχωρίζουν ἐπίσης ἡ Μ. Μεταξᾶ, ἡ Κ. Ἀθανασίου, ἡ Μ. Χαλκιᾶ καὶ ἄλλοι. Ἐξαίρετα τὰ σκηνικά καὶ κοστούμια.